

Desengany dels fadrins i donzelles

Lluís Carbó i Xirgo, "Sacot", Cassà de la Selva

1. Fa - drins a - neu amb cui - da - do, i es - col - teu lo què us di - ré, par - la - ré per tots vo
són poc a - gra - da - bles les pa - rau - les que vull dir, (i) o de cor de - sit - ja -
6 drins es tro - ben a - ra qu(e) es - tan to - cats d'un gran mal; i és que qua - si tots fes
sal - tres i les don - ze - lles tam - bé. Si Déu m'a - ju - da, i la Ver - ge pu - ra vaig a can - tar,
ri - a al - gun re - mei con - ce - dir. To - ta ma vi - da n'és di - ver - ti - da, pe - rò can - tant,
12 te - gen sen - se sa - ber lo que fan. N'és gran lo - cu - ra qui nos fi - gu - ra lo que ve a ser,
vaig a can - tar vos - tro mal mo - do de viu - re to - cant
pe - rò can - tant les co - bles amb a - le - gri - a s'han de
lo que ve a ser; puig lo di - mo - ni tre - ba - lla per pro -
16 1. en lo fes - te - jar. 2. Per mi
con - ver - tir plo - rant. 3. Molts fa -
fit de Llu - ci - fer.

4. Tots els fadrins que festegen
es troben en mal estat;
i és que estant amb les donzelles
tenen massa llibertat.

I moltes mares,
els donen ales
i ocasió,
i ocasió,
que amb l'ajuda del dimoni
són la seva perdició.

5. I els gustos de les donzelles
és de tenir ocasió
de parlar amb aquell jove
al que tenen afició.

Moltes vegades,
apressurades,
van a buscar,
van a buscar
sens saber amb lo *querido*
la ocasió de pecar.*

*Les nou estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.